

kiwi

EDISON

education | drive | internationality | students | opportunity | network

Projekt EDISON

Go programy

Otevření hřiště

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

V pátek 2. září 2016 bylo slavnostně otevřeno opravené školní hřiště. Za přítomnosti žáků naší školy při zahájení provozu na

hřišti přestřihli pásku pan zástupce starosty Ing. Zdeněk Kovářik, pan radní pro školství Ing. Jaroslav Míth, zhotovitel pan Milan Vopička a pan ředitel ZŠ Mgr. Bc. Daniel Kaiser. Dále byl přítomen předseda Školské rady Bc. Jan Schneider, vedoucí Odboru školství Mgr. Bc. Jana Ságlová, vedoucí odboru stavebních investic a oprav Ing. Josef Jahoda a za technický dozor Ing. Ivana Szántó. Vzpomněli jsme na zesnulou vynikající sportovkyni a stařečnou ženu Věru Čáslavskou. S gymnastikou se předvedla talentovaná Eliška Polláková z VI. B a děti z atletického kroužku. Školní hřiště bude v provozu

od pondělí do pátku od 7:30 hod. do 16:00 hod. pro školní tělesnou výchovu a školní družinu. Od 16:00 do 19:00 hodin bude hřiště otevřeno pro veřejnost. Na vrátnici si lze vypůjčit sportovní vybavení. Žádosti o pravidelné pronájmy nebo příležitostné turnaje řeší ekonomka školy Eva Jeřelová.

Věřím, že nám hřiště vydrží co nejdéle, zvláště pokud se budou dodržovat pravidla chování a sportování. Areál by bylo potřeba dokončit a po dvaceti letech si zaslouží opravit i horní hřiště. Plány tedy jsou, teď ještě sehnat peníze. Ať se Vám sportuje co nejlépe...

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Botanicus Ostrá	3
Mirakulum Milovice	4
Go programy	4 - 6
Gepardi na eko výletě	7
táBOR	8 - 9
Školení v jídelně	10
Otevření školního hřiště	11 - 12
Černá kronika	13
Projekt EDISON	14 - 16

Redakce

Dytrychová, 6.A, Marek Kváš, 6.B, Ema Hupmplíková, 5.D, Skořepová Klára, 5.D, Daniel Pícl, 6.B, Sára Jankovičová, 8.T, Bejčková Emílie, 5.E, Kyliánová Lucie, 5.G, Kuroedov Sergej, 9. P, Stejskalová Natálie 8.U, Chudoba Marek, 5. G, Šoltésová Barbora, 5. D, Snorová Charlotta 6. C, Křečková Klára, 5.D, Lančarič Vojta, 7. V

Metodické vedení: Bc. Tomáš Féllinger, Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.

Ještě před prázdninami se nám v redakci Kiwimagazínu sešlo několik článků, které však již nebylo možné otisknout, proto jim dáváme prostor v tomto zářijovém čísle.

Foto: Jarmila Bartáková

Výlet Botanicus Ostrá

Andulky

Vpátek 17. června 2016 jsme s třídou jeli na výlet do vesnice řemesel Ostrá. Sešli jsme se v 7:50 na Roztylech a jeli jsme metrem na náměstí Republiky. Z Masarykova nádraží jsme se vydali vlakem až k Ostré. Pak jsme kousek urazili pěšky.

Když jsme dorazili do areálu, vzali jsme si mapky a vydali se do směnárny. Areál je postaven jako starobylá vesnička, kde si můžete vyzkoušet

různá řemesla. Ve směnárně jsme si vyměnili peníze za groše, kterými se ve vesnici platí. Zkoušeli jsme si vyrábět svíčky, provaz, mýdlo, ale také jsme stříleli z luku, vyráběli papír a rýžovali zlato. Několik z nás strávilo většinu času právě u rýžování zlata. Tam bylo několik koryt s vodou a pískem, z kterého jsme pomocí kovových nádob rýžovali zlato. Někteří z nás také drátkovali.

Pak jsme šli na oběd do ho-

dovny. Měli jsme přírodní plátek s brambory a dipem. Po obědě jsme měli prohlídku, kde nám vysvětlili některá řemesla. Někteří z nás navštívili také obchůdek, kde si mohli koupit například levanduli, mýdla, marmelády nebo čaj. Část z nás stihla navštívit také bylinné zahrady, které byly opravdu krásné.

Nakonec jsme se ještě společně vyfotili a opět vlakem a metrem odjeli zpět na Roztyly. Výlet se vydařil.

Foto: Mirakulum.cz

Mirakulum Milovice

Vojta Lančarič, 7. V

Ve středu 8. června se Výletníci a Zebry vydali do parku Mirakulum v Milovicích. Mirakulum je zábavní park pro děti se spoustou atrakcí. Metrem jsme se dopravili na hlavní nádraží a odtamtud pěšky na Masarykovo nádraží. Asi po hodině jízdy jsme vystoupili v Milovicích, kde na nás čekal autobus. U pokladny nás dvě třídy předběhly, takže jsme čekali u vstupu nejméně patnáct minut. Konečně jsme v areálu a po zdlouhavém ujištění, že se ve skupinkách, které jsme si vytvořily, nesmíme rozjet, máme konečně rozchod. Spolu

s dalšími skupinkami kluků míříme do keřového bludiště. „Zahrajeme si na babu!“ ozve se odněkud a všichni souhlasí. Baba vyšla na mě. „Pozor, pozor, už běží...“ Po patnácti minutách hry už nikdo nemůže. Raději proto jdeme do podzemí, kde je aspoň trochu stínu. „Za chvíli je sraz,“ vzpomeneme si najednou. „Ať nejsme poslední!“ Přesouváme si věci do další části parku a máme zase rozchod. „Támhleta nafukovací věc je super!“ Všichni tam běží. „Jdeme támhle na ten kolo-toč!“ slyšíme po půl hodině. To už je ale za chvíli oběd. Při obědě toho mají skoro všichni

dost. Po obědě je zase rozchod. Chodíme od atrakce k atrakci. Na závěr jdu s Markem do podzemí s čelovkou. Zjišťujeme, že pod areálem jsou tři podzemí. Sice malá, ale bez baterky zas tak malá nejsou. Ještě si naposledy zaskáčeme na trampolíně a pak už hurá do autobusu. „Kde jsou všichni?“ zlobí se paní učitelka Brůňa. Konečně jsou tu všichni a můžeme odjet. V areálu jsem byl před dvěma lety a udivuje mě, jakou rychlostí se park rozšiřuje. Akce se mi opravdu líbila. Příští rok bychom mohli jet znovu.

Go program 2016

Go program - Andulky

Laura Popková, 6. A

Letošní Go program pro 6. A se konal od středy 7. září do pátku 9. září. Jeli jsme do vesnice Stará Živohošť na Slapech. Hráli jsme mnoho her (strategická SMS hra, Cesta do Afriky, skupinové hry na stanovištích, běhací „Člověče, nezlob se“...). Nejvíce mě bavila hra indiánský

baseball, který s opravdovým baseballem nemá nic společného, ale dost se u něho zapotíte. Velice mi vyhovovalo, že jsme se neučili. V areálu se nacházel velký bazén, ve kterém jsme se všichni rádi osvěžili. Hodně jsme ocenili možnost zahrát

si bowling a s vervou jsme se do hry pustili. Také jídlo nám všem moc chutnalo. Udělali jsme si i pěkný výlet na Drtinovu rozhlednu. Byl z ní nádherný výhled. Moc se mi na Staré Živohošti líbilo. Určitě bych se tam ještě někdy chtěla podívat.

Go program - Brouci

Dne 11. září v 8.15 jsme odjízďeli ze školního dvora autobusem. Cesta trvala asi hodinu. V areálu našeho hotelu ve Staré Živohošti jsme museli čekat, než vyklidí naše pokoje. Proto jsme do oběda hráli různé hry. Po obědě jsme se šli ubytovat. Pokoje byly pěkné, nacházely se v přízemí a měly i terasu. Potom jsme hráli další hry. Po večeri nás čekal bowling a laserová střílnice.

Další den ráno jsme hned po snídani vyrazili na Drtinovu rozhlednu. Cestou jsme také hráli všemožné hry. Drtinova rozhledna je 21 metrů vysoká a na její vrchol vede 109 schodů. Z rozhledny byla v dálce vidět i Praha. Poté jsme museli opět na Starou Živohošť, kde jsme se naobědvali. Po obědě a poled-

ním klidu jsme se šli koupat do bazény. Potom jsme si zahráli týmové hry a po nich jsme se znovu mohli čekat na koupání. Po večeri jsme si opekli burty a vyrazili na bojkvu. Dalšího dne ráno jsme vyrazili zpět do Prahy.

Daniel Pícl, 6.B

Byl krásný slunný den a jelí jsme se třídou na GO program. Měl jsem strach, protože pan učitel Valášek losoval, kdo s kým bude na pokoji. Nakonec však všechno dobře dopadlo. První den jsme hráli různé hry. Jedna z nich byla Hutututu. Rozdělili jsme se na dva týmy, a když jsem šel chytat, tak na mně skončila celá protějšší skupina. Ležela na mně asi 10 vteřin, a když jsem vstal, měl jsem roztrhé tričko.

Druhý den nás paní učitelka vzbudila v osm hodin. Dělalí jsme různé aktivity a dozvěděl jsem se, že vážím míň než Andrea Repiská.

Abdul Shaker, 6.B

Na GO programu jsme hráli hodně her, ale líbila se mi hra Hutututu, protože Abudovi roztrhli spolužáci tričko. Také nesmím zapomenout na dvě devátačky, Lucku a Terku, byla to s nimi legrace. Vydali jsme se také na rozhlednu, kde jsme si fotili selfie s panem učitelem Valáškem.

Andrea Repiská, 6.B

Byl to dobrý výlet, až na to, že jsme čekali 30 minut na pokoje a měli večerku ve 22:00.

Boris Šimek, 6.B

Go program - Cvrčci

V úterý 13. září naše třída 6.C odjela na GO program do Staré Živohošti. První den jsme hráli různé pohybové a týmové hry. Druhý den jsme vyrazili na rozhlednu a cestou jsme hráli nálet. Když jsme se vrátili zpátky, šli jsme na oběd a potom do bazénu. Po bazénu jsme hráli další týmové hry jako třeba vytvořit z lana poslepu čtverec. V podvečer jsme hráli hry s plachtou, až jsme plachtu nakonec protrhali. Po večeři jsme si opékali burty a před půl jedenáctou jsme vyrazili na bojovku k řece do lesa. Každý sám nebo ve dvojicích jsme hledali obrázky.

Nina Malečková, 6.C

Na GO programu jsme vyrazili do lesa, když v tom zařval pan učitel: „Nálet!“ Nálet je hra, při které, když někdo zakřičí slovo Nálet!, se musíme do 10 sekund schovat, přičemž při každé další hře se časový limit snižuje. Hru jsem

si hodně užil.

Daniel Mareš, 6.C

Na GO programu se mi moc líbilo, jenže tam chyběla diskotéka.

Natálie Králová, 6.C

Čekal jsem, že to bude hroší, ale nakonec to bylo úžasné. Nejvíce jsem se bál, že hry budou nudné, ale nakonec jsem si je všechny moc užil. Měli jsme i výlet na rozhlednu. Docela jsem se bál, protože rozhledna byla vysoko. Hráli jsme zábavné hry a počasí nám přálo.

Antonín Chmel, 6.C

Jeden večer nám pan učitel Pokorný, pod podmínkou, že budeme hodní, vyprávěl pohádku. Pohádka byla o třech prasátkách, která cestovala světem. Jedno prasátko bylo malé, druhé panovačné a třetí bylo ukecané. Prasátka šla, až narazila na řeku. Nevěděla, jak se přes řeku dostat, a

tak panovačné prasátko řeklo, že to přeplavou. Prasátka plavala, až najednou malé prasátko už nemohlo, proto se vrátila na břeh. Ukecané prasátko řeklo, že musejí postavit loď, malé prasátko pořád chtělo něco říct, ale nemohlo, protože ostatní prasátka pořád mluvila. Prasátka šla hledat dříví a házela je na hromadu. Pak si všimla, že tam není malé prasátko, tak ho zbylá dvě šla hledat. Našla ho pod hromadou dříví, proto přestala se stavbou lodi. Malé prasátko po svém vysvobození řeklo: „Já vím, co musíme udělat. Přejdeme přes most!“ A tak prasátka šla a jdou až doted’.

Autor: pan učitel Pokorný

Převyprávěla:

Amélie Le Lievre, 6.C

Foto: Blanka Štěrbová

Gepardi na ekovýletě

Lucka, Natka, Ruth, Orši, Ester, atd. - Gepardi

V pondělí 12. září Gepardi podnikli výlet do Říčanské hájenky. Byli jsme první z pátého ročníku. Po nás na stejné místo jeli i Fretky, Datli a Emu. Vyrazili jsme od školy v sedm hodin ráno. Z Hlavního nádraží jsme jeli asi třicet minut osobním vlakem směrem do Stránčic. Po příjezdu do Světic jsme na kraji lesa našli hájenku. Šli jsme k ní asi čtvrt hodiny, nejprve vesnicí a potom lesem. Ubytovali se ve dvou velkých pokojích. Jeden pokoj byl pro chlapce, druhý pro dívky. Paní učitelky měly malinký pokojíček. Kromě ložnic byla v hájence společenská místnost, kde jsme jedli. Dopoledne jsme vyrazili do lesa na první program. Hledali jsme stromy podle nakreslených listů. Problém jsme měli s bukem, který je velmi podobný habru. Bez problémů jsme našli javor, borovici, dub a habr. Potom jsme hledali brouky a pod lupou jsme se snažili zjistit, co jsme „ulovili“. Do krabiček s lupou jsme chytli například

klíště, švába, střevlíka, pavouky, škvora, mravence a různé larvy a housenky. Svoje ulovky jsme poznali podle klíče - plakátku k určování hmyzu. Při dopoledním programu jsme také hráli hru „Škatulata, hýbejte se“. Rozdělili jsme se do skupin, dali nám názvy podle listnatých i jehličnatých stromů. Ten, kdo vyzýval, řekl jeden název. Členové skupiny s tímto názvem si museli vyměnit místa.

Po obědě a chvíli klidu jsme měli odpolední program, který proběhl na hájence, ve stodole. Seznámili jsme v prezentaci se starými řemesly a měli jsme možnost si některá z nich vyzkoušet. Sestavovali jsme džber, tkali, vyráběli náramky a modelovali pečivo ze slaného těsta. Náramky a dečky z vlny a slané těsto jsme si mohli vzít domů. Tyto aktivity nám zabraly skoro tři hodiny, někteří pracovali na tkacích stavech až do večera. Vyrobili si krásné dečky. Náramky se vyráběly lehce, ale ve výsledku

byly krásné. Džber se skládá velmi těžko, ale nakonec ho všechny skupiny poskládaly. Byl to originální starý džber, trochu prožraný červotočem. Den jsme zakončili táboráčkem, u kterého jsme si opekli buřty i chleba. Někteří dokonce vyzkoušeli opět jablko a moc jim chutnalo. Ani jsme nespálili všechno dříví, které jsme nanosili z lesa. Také jsme u táboráku hráli hru šerif z Nottinghamu. Večer jsme si ještě povídali černé historky.

Za hájenkou byl výběh se dvěma králíky. Jeden byl černý a druhý šedý. Hráli jsme si s nimi, občas nám utekli, ale vždycky se nám podařilo je chytit. Krmili jsme je jablky, velmi jim chutnaly pampeliškové listy.

V hájence jsme přespali a druhý den jsme se po snídani a úklidu vrátili do školy. Dovzdělali jsme se spoustu zajímavých věcí, výlet se nám moc líbil. Těšíme se na další podobnou akci.

Ohlasy táBORŮ 121. PS BOR

1 21. pionýrská skupina BOR je sportovně turistický oddíl, který během roku pořádá jedno či vícedenní akce pro děti nejrůznějšího zaměření (turistika, lyže, voda, kempování, sportovní turnaje, karnevaly, výtvarné a herní dílny...). Od dob našeho vzniku je ZŠ Jižní naší domovskou základnou. Není divu, vždyť na samém počátku skupiny nestál nikdo jiný, než pan ředitel, Mgr. Daniel Kaiser, který „odchoval“ současnou generaci vedoucích. Každoročním vrcholem naší činnosti jsou letní tábory, které pořádáme v nádherném prostředí východních Čech, v malé vesničce Líšnici na Ústeckoorlicku. (Vy, co s námi jezdíte, my jistě dáte za pravdu, že krásnější místo u nás nenajdete! :-D) Ani letos tomu nebylo jinak, a tak od začátku prázdnin Líšnice úspěšně snášela „řádění“ bezmála 90 dětí a nás vedoucích. Nejprve se náš tábor proměnil v Olympijskou vesnici, kterou obývaly čtyři výpravy velice nadějných a talentovaných sportovců. Ty postupně, den za dnem, objížděly jednotlivé hry z novodobé i dávné historie, seznamovaly se s tehdejšími disciplínami a snažili se překonat rekordy tehdejších šampionů. Za celou dobu tábora tak sportovci procestovali přes 10 zimních i letních olympiád od prvních antických her v Aténách, přes již novodobé v LA, Vancouveru, Londýně, Soči... odskočili si dokonce i do připravované-

ho Ria! Během svých cest soutěžili v tradičních i netradičních sportech, vyzkoušeli si hod pravým oštěpem a lukostřelbu ze závodních luků! Nechyběly ani oblíbené táborové hry (Opice, Pašeráci, Včelí roje, Motokros) a turnaje (v přehazce, vybice, fotbale, ringu). V rámci sportovního zápolení se část výpravy vydala i na dvoudenní pochod, při kterém dobyla Králický Sněžník (1424 mnm). Nasazení sportovců bylo obrovské, ale co víc, zábavy bylo dvojnásob! Pořadatelé rozdali více než 200 medailí. Poslední večer jsme korunovali nejúspěšnější výpravu a v duchu Pierra de Coubertina „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“ jsme se shodli, že Šampiony jsme stejně všichni! Olympioniky na táboře vystřídala doba Římského dobývání. A tak se Líšnice proměnila v malebnou galskou vesničku, která za pomoci Asterixe, Obelixe a Panoramixova kouzelného lektvaru odolávala římským nájezdům. Na pomoc si pozvala udatné galy z širokého okolí, kteří se ihned po příjezdu vrhli do práce u jednotlivých cechů – kováři Kovotepixe, rybáři Rybolapixe, a bardi Antisymfonixe, aby společně čelili Římanům. Ale co to? Panoramix byl zajat a během záchranné výpravy ho Obelix trefil menhirem a on ztratil paměť. Naštěstí nám zůstal jeho almanach všech kouzelných formulí, se kterým jsme začali experi-

mentovat. Každý den jsme zkusmo vařili lektvar, na který jsme získávali suroviny během dne ve zájemných sprotovních a herních kláních. Účelem bylo najít ten správný kouzelný lektvar síly, což vůbec nebylo jednoduché, protože účinky jsme dopředu neznali. A tak se např. jednoho dne stalo, že se z vedoucích staly děti a z nejstarších dětí jeden den zase vedoucí, nebo Antisymfonix musel jeden den místo mluvený zpívat...Do toho jsme stále čelili přibližujícím se Římanům a kromě tradičních táborových her a turnajů jsme také soutěžili v klasických galských disciplínách (lov kanců, jejich pojídání na čas, fackování rybou...). Byla to dřina, ale velká zábava zároveň! No a nakonec se nám přeci jen podařilo uvařit ten správný lektvar a společnými silami jsme v závěrečné bitvě Římany porazili! A jak se na Galy patří, vše jsme řádně oslavili během závěrečné hostiny! Už teď se těšíme a přemýšlíme, co nás v Líšnici napřesrok čeká! Třeba se tam potkáme i s Vámi! ; -)

Od října pro Vás otvíráme celoroční sportovně-turistický oddíl a kromě zimního tábora v době Jarních prázdnin připravujeme další akce a výpravy. Více informací získáte na www.skupinabor.cz

Školení v jídelně

Mgr. Bc. Daniel Kaiser - ředitel školy

Bc. Jana Keithová - vedoucí ŠJ

Koncem srpna prošly naše paní kuchařky školením. Společnost Slow food v naší školní kuchyni vyškolila kuchařky v oblasti přípravy zeleninových a luštěninových jídel.

V podzimním termínu se ještě zúčastní jednoho kurzu. Pan kuchař Mario – školitel – přijde ještě v říjnu na pozvání do kuchyně a bude s našimi

kuchařkami vařit. Naučí je ještě další vychytávky. Věříme, že zařazením některých nových pokrmů se kvalita jídel v naší kuchyni posune na vyšší a zdravější úroveň.

Otevření školního hřiště

Mgr. Bc. Daniel Kaiser

Ve školním roce 1931/32 tzv. Obecnou školu ve Spořilově – Roztylech řídil zatímní řídicí učitel Jaroslav Blum. Místní školní rada v Záběhlicích uspořádala v neděli dne 13. září 1931 slavnostní otevření nové budovy školní na Spořilově.

Zároveň bylo upraveno pískové hřiště, dále cesty, cihlové obruby záhonů, schodiště na svazích, stromořadí kolem celého plotu, osety plochy travou. O rok později bylo zřízeno tělovýchovné hřiště. Rodičovské sdružení zřídilo kluziště. Na jaře 1935 sportovní klub založil pro děti tenisové hřiště v pískovně u lesa.

V poválečném roce 1947 se za vedení pana řídicího učitele Ladislava Muchky upravilo se školní hřiště - 2 hřiště na

odbíjenou, 1 na košíkovou. Ve školním roce 1957/58 tzv. 87. osmiletá střední škola, za působení pana ředitele Karla Mojžíše upravila hřiště a na jižní straně pozemku (dnes mezi novou tělocvičnou a školíčkou) vznikla běžecká dráha.

Za ředitelování Vlasty Pospíšilové bylo v Základní devítileté škole po vykáčení javorů u dolního hřiště započato s rekonstrukcí sportovního areálu. V roce 1977 bylo hřiště dokončeno, ale nezkolaudovalo hřiště s asfaltovým povrchem a řadou nedostatků. Toto hřiště nebylo nikdy otevřeno a cvičilo se na něm na vlastní nebezpečí. V roce 1978 byly vysazeny tůje podél hřiště. V roce 1985 za ředitelování pana Jiřího Kabrhela bylo vyměněno

oplocení kolem školy včetně hřiště.

V roce 1996, kdy byl ředitelem Daniel Kaiser, bylo vybudováno nové hřiště na školní zahradě, došlo k úpravám zahrady do parkové podoby, zbytky běžecké dráhy u ulice Jihovýchodní byly odstraněny. V říjnu 1997 byl slavnostně otevřen nový školní sportovní areál. Z výtěžku školního parlamentu byla v roce 2000 zbudována tenisová zeď a zbytek asfaltového sportoviště nahrazen umělou travou. Školní rok 2016/2017 začal slavnostním otevřením opraveného spodního hřiště. Došlo k vytvoření moderního víceúčelového sportoviště včetně herních prvků pro nejmladší žáky. (z historie sportování na školních hřištích ZŠ Jižní IV.)

Hřiště v průběhu času

Černá kronika

Sára Jankovičová, 8. T

Anton Yelchin

Jedné letní neděle přišlo lidstvo o hvězdu Star Treku, Antona Yelchina. Zpráva o jeho smrti otřásla filmovým světem 19. června.

Anton se narodil 11. března 1989 v Leningradě. Byl tedy ruského původu, ale všichni ho považovali za amerického herce, protože vyrůstal a téměř celý život prožil v Los Angeles. Herectví se začal objevovat v 90. letech 20. století. V televizi i ve filmu se poprvé objevil v roce 2000. O rok později účinkoval v thrilleru Jako pavouk po boku Morgana Freemana. Roku 2002 si zahrál ve dvou dílech minisérie Uneseni z produkce Stevena Spielberga. V následujících letech si zahrál ve slušném množství

filmů.

V roce 2009 ho studio Paramount spolu s režisérem J. J. Abramsem obsadilo do role mladého navigátora Pavla Chekova, kde si ho fanoušci zamilovali. Téhož roku se objevil v další obnovené sci-fi Terminator: Salvation.

Nikoho by však nenapadlo, že se Anton nedožije ani 30. narozenin. Policie ho našla u jeho domu. Na příjezdové cestě stál Jeep Grand Cherokee s běžícím motorem. Bezvádné Yelchinovo tělo leželo v sevření mezi Jeepem a zdí domu.

Anton Yelchin měl před sebou velkou budoucnost a já už připravuji atentát na osud, protože kvůli němu vyhasl život výborného herce.

Foto: deadline.com

Leslie H. Martinson

Leslie H. Martinson, který fungoval jako televizní režisér a proslavil se jako tvůrce filmového Batmana z roku 1966, zemřel 3. září ve věku 101 let.

Narodil se 16. ledna 1915 v Bostnu.

Svou profesní dráhu u společnosti MGM započal v roce 1936. K největšímu rozkvětu v jeho kariéře došlo mezi 50. a 70. lety.

Když roku 1966 zfilmoval dvě epizody filmového komiksu Batman, dostal nabídku, aby ještě téhož roku režíroval stejnojmenný film. Podílel se i na vzniku jiných komiksových sérií, například i na známé

Wonder Woman, ale legendu z Leslieho učinil Batman, kde hlavní roli ztvárnil Adam West. Film, původně plánovaný jako pilotní díl seriálu, vznikl mezi první a druhou sérií a jenom v Americe utřžil přes 3 miliony dolarů. Do Martinsonovy tvorby patří také seriály Mission: Impossible, Dallas nebo Hank.

Tato legenda zemřela v sobotu, 3. září. Jak už věk, ve kterém zemřel, napovídá, jeho smrt zavinilo stáří.

„Když chcete být režisérem, musíte s tím začít ještě před natáčením. Sledujte televizi pořád – ne pro zábavu, ale jako studium řemesla,“ říkal.

Foto: avclub.com

Projekt EDISON

Stejně jako minulý rok i letos budeme mít možnost se na naší škole v týdnu od 19. do 23. září setkávat se zahraničními studenty, kteří nás navštíví v rámci projektu EDISON. Účelem projektu je spojit mladé lidi z odlišných kultur a národností, aby se v rámci podpory multikulturního vzdělávání seznámili se zvyky, tradicemi, kulturou a prostředím jiných zemí.

Praktikanti jsou vysokoškolsky vzdělaní lidé, kteří si, jak jsme zvyklí z minulých let, pro žáky naší školy připraví prezentace o své zemi a provedou s žáky diskuzi na různá témata, čímž se pokusí představit společenskou, politickou ale i kulturní situaci své země. Žáci tak dostanou možnost srovnání země s ČR. Zatímco minulý rok jsme tu měli návštěvníky z Gruzie,

Kyrgyzstánu, Filipín, Ruska, Argentiny, Mexika, Indonésie nebo Íránu, tento rok se můžeme těšit na studenty z Číny, Egypta, Kolumbie, Itálie, Německa, Turecka či Tuniska.

Tradičně nás také čeká středeční odpolední projekt, který se ponese v duchu olympijských her.

Kdo nás navštíví letos?

Cirry Chen, Čína, 19 let

Záliby: tanec, malování, cestování, zpěv, kaligrafie

Žákům Cirry Chen vzkazuje:

Hope you guys come and enjoy an exciting journey in the Chinese Language and Culture with me! I'm going to show you a China you've never seen before. I'm pleased to present some interesting facts about China, its people, its food, its art, and its culture. Sure there will be some interesting activities during our journey and also I will teach you how to speak and use Chinese. So it's gonna be fun and you can enrich cultural knowledges as well.

Abdelrahman Hassan Bakry, Egypt, 21 let

Záliby: fotbal, volejbal, cvičení

Žákům Abdelrahman Hassan Bakry vzkazuje: Enjoy every second in the school.

Jesús Charris, Kolumbie, 23 let

Záliby: cestování, psaní, vaření, tanec a běh

Žákům Jesús Charris vzkazuje:
Hey Kids, Im Jesús and i'll be your teacher.
Im so excited to meet all of you and teach
some things about my culture. I also want
you teach me about yours! Cant wait to meet
you all. Hugs

Fabio Zulli, Italy, 23 let

Záliby: hudba, hra na kytaru, piano, běh,
fotbal, plavba na plachetnici, horolezení a
fotbal

Žákům Fabio Zlli vzkazuje:
Know our culture means learning more
ourselves and this is important to look
forward. Know the culture of other people
makes us aware of the world we live in and
breaks all the chains for the construction of a
diverse community of free people.

Anna Nagel, Germany, 23 let

Záliby: sports, plavání, setkávání se s přáteli

Žákům Anna Nagel vzkazuje:
Be yourself, be patient and learn for your life
and not for School!

Aycan Aydemir, Turecko, 26 let

Záliby: malování, tanec, fotografování

Žákům Aycan Aydemir vzkazuje:
We will have a wonderfull time with different
activities

Rami Ben Arbia, Tunisko, 19 let

Záliby: vymýšlení konstruktivních myšlenek,
poslech hudby, diskutování

Žákům Rami Ben Arbia vzkazuje:
Every single culture has its uniqueness and
own ritual atmosphere and no single culture
in the world was meant to harm humans.

Zde může být
příště i Tvůj článek!

